

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoE/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3105204927
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3105204927.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivety Sopkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, L. C. nad E., o vymoženie 227,05 Eur, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1Er/1550/2008-70 zo dňa 6. septembra 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

II. Povinnému právo na náhradu trov odvolacieho konania proti oprávnenému **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Okresný súd Trenčín poveril súdnu exekútoriku JUDr. Vieru Kučerovú, so sídlom exekútorského úradu Námestie sv. Martina 410/6, 908 51 Holíč, poverením číslo 5309 007107* zo dňa 21.03.2005 vykonaním exekúcie na vymoženie povinnosti zaplatiť 6.840,- Sk (227,05 Eur) spolu s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - notárskej zápisnice N 3731/2004, NZ 77615/2004 spisanej JUDr. Jarmilou Kováčovou, notárom so sídlom v Bratislave, dňa 23.10.2004.

1.2. Vec právne posúdil podľa ustanovení § 243h ods.1 veta prvá, § 58 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. g) Ex. poriadku v spojení s § 22 ods. 2, § 31 ods. 1, § 37 ods. 1 a § 39 Obč. zákonníka.

1.3. Zdôraznil, že povinnosťou súdu je v každom štádiu exekúcie prihliadať na to, či existujú formálne i materiálne predpoklady pre jej vedenie, pričom nevyhnutným predpokladom na vedenie exekúcie voči povinnému je existencia spôsobilého exekučného titulu (§ 41 Exekučného poriadku). Exekučný súd sám skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§44 Exekučného poriadku), ďalej na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku) a taktiež na prípadný návrh povinného na odklad, či zastavenie exekúcie (§ 56 - § 58 Exekučného poriadku). Súd môže skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, t. j. v každom štádiu konania na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu. Formálna stránka vykonateľnosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice tak, ako je upravená v ustanovení § 47 Notárskeho poriadku a materiálna stránka vykonateľnosti spočíva v dodržaní tých obsahových náležitostí, ktoré predpisuje ustanovenie § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Pokiaľ exekučný súd zistí formálne či materiálne nedostatky vykonateľnosti exekučného titulu, je povinný exekúciu vedenú na podklade titulu, ktorý nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 41 Exekučného poriadku aj bez návrhu vyhlásiť za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý

exekúciu nemožno vykonať a túto podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku zastaviť (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997).

1.4. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 21.01.2004 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom okrem iného vyplýva, že povinný priamo v zmluve o úvere (v strede textu) splnomocňuje advokáta Mgr. Tomáša Kušnira na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v jeho mene uznal záväzok z úveru na celý majetok povinného do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva. Z exekučného titulu - notárskej zápisnice N 3731/2004, NZ 77615/2004 spísanej JUDr. Jarmilou Kováčovou, notárom so sídlom v Bratislave, dňa 23.10.2004 vyplýva, že Mgr. Tomáš Kušnir konajúci na základe predmetnej plnej moci v mene povinného požiadal o spísanie notárskej zápisnice, a to vyhlásenia účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku a vyhlásil, že oprávnený uzavrel dňa 21.01.2004 s povinným zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver vo výške 12.000,- Sk. V mene povinného vyhlásil, že uznáva dlh voči oprávnenému v celkovej výške 10.168,- Sk, z toho úver a poplatok predstavujú sumu 6.840,- Sk, ktorá sa bude úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 10.06.2004 do zaplatenia. Celý dlh pozostáva z istiny nesplateného úveru, poplatku z úveru, trov právneho zastúpenia a trov za spísanie notárskej zápisnice. V mene povinného uznal uvedený dlh v plnom rozsahu čo do základu a výšky a zároveň v mene povinného vyhlásil, že tento splatí v lehote do 02.11.2004 ako aj to, že pre prípad neuhradenia dlhu súhlasí s exekúciou.

1.5. Súd prvej inštancie zdôraznil, že z predložených listín nie je zrejmé, akú vôľu mienil povinný podpisom úverovej zmluvy prejavíť, či svojim právnym úkonom mienil aj splnomocniť advokáta na spísanie predmetnej notárskej zápisnice, pretože splnomocnenie, ktoré udelil povinný v zmluve o úvere, je koncipované široko a všeobecne. Povinný splnomocnil tretiu osobu, aby v jeho mene uznala záväzok, ktorého konkrétnu výšku nebolo možné predpokladať. Tým sa povinný vzdal svojho práva uznať alebo neuznať prípadný záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti. Povinnému bolo v čase, kedy ešte záväzok v zmysle určitého a konkrétneho dlhu neexistoval, odňaté právo namietat výšku "uznaného" dlhu v čase uznania, pretože neistý záväzok v budúcnosti nie je dostatočne určitý a určiteľný, navyše nemožno ani predpokladať, či vôbec určité právne významné okolnosti v budúcnosti nastanú. Zástupca povinného navyše určil lehotu, dokedy má byť dlh zaplatený zjavne bez splnomocnenia povinným. Rovnako zmluvná voľnosť pri "zvolení" si splnomocneného zástupcu bola zjavne obmedzená natoľko, že pri novej jedinej variante konkrétneho mena zástupcu vyplývajúcej a zakomponovanej priamo do predtlaču už vopred pripravenej zmluvy o úvere, nemožno o slobodnej vôli povinného pri zvolení si zástupcu vôbec hovoriť. Súd prvej inštancie skonštatoval, že takýmto konaním je spochybnený základný predpoklad pri udelení plnej moci, a to slobodná voľba pri výbere splnomocnenca, ako aj, že splnomocnenec bude hájiť záujem povinnej osoby, keďže splnomocnený zástupca za povinného uznal dlh ako aj súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 8Sžo/17/2007 zo dňa 12.12.2007 a doplnil, že už len všetky tieto skutočnosti ako aj každá sama osebe by mala za následok vyslovenie absolútnej neplatnosti udeleného plnomocnenstva. Pretože plnomocnenstvo udelené platne nebolo, nemohli z neskorších právnych úkonov uskutočnených "splnomocneným zástupcom" v mene splnomocniteľa vzniknúť právne účinky pre osobu, v mene ktorej "konali". Keď z neplatne udeleného plnomocnenstva nevyplývajú právne účinky vykonaného právneho úkonu v mene povinného, nemôže byť ani predložená notárska zápisnica exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

1.6. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Ex. poriadku exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil.

1.7. V závere odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/6/2010 uviedol, že o náhrade trov exekúcie bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie.

2.1. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Ako odvolacie dôvody uviedol § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Oprávnený namietal tvrdenie súdu prvej inštancie o vadnosti udeleného plnomocenstva na spísanie notárskej zápisnice, nakoľko ide o hmotnoprávne zastúpenie povinného v zmysle § 22 v nadväznosti na § 31 a nasl. Obč. zák. Oprávnený ďalej uviedol, že povinný ako dlžník mohol kedykoľvek po uzavretí zmluvy o úvere udelené plnomocenstvo odvolať, pričom tak neurobil. Zdôraznil, že udelením plnomocenstva sa povinný ako dlžník nevzdal svojich práv na uznanie záväzku. Tiež sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v čase uzavretia zmluvy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška, preto nemohol realizovať svoje právo dlh uznať. Nesúhlasil tiež so záverom nespôsobilosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu z dôvodu, že povinný platne nespĺnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra svojím zastupovaním. Zákon účastníkom hmotnoprávneho vzťahu za istých podmienok dovolil, aby si zabezpečili exekučný titul bez toho, aby ich vec z hľadiska hmotného práva preskúmal v občianskom súdnom konaní. Plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi oprávnený označil za platné. Splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušnír konal v medziach plnomocenstva a neprekročil svoje oprávnenia. Plnomocenstvo vyjadruje svoj rozsah jasne a zrozumiteľne.

2.2. Oprávnený ďalej poukázal na jednu zo zásad záväzkového práva, a to zásadu „favor contractus“ - zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy. Ďalej oprávnený zdôraznil, že právne úkony je potrebné vykladať nielen podľa jazykového vyjadrenia, ale aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Právny úkon (plnomocenstvo) nemôže byť neplatný, ak je jeho význam nepochybný. Z plnomocenstva je zrozumiteľné, kto ho udeľuje, akého konania sa týka, bolo určité a zrozumiteľné.

2.3. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/343/2013 oprávnený akcentoval, že nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle sa radia úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Oprávnený mal za to, že súd prvej inštancie dokonca v danom prípade ani nebol oprávnený ex offo skúmať platnosť dojednaného plnomocenstva a ani skúmať, či boli splnené náležitosti vôle a iné, pretože povinný nemá postavenie spotrebiteľa a navyše bol to práve povinný, ktorý konal v rozpore s dobrými mravmi. Určenie súdom, že dohoda o plnomocenstve je neplatná ako celok, označil oprávnený za porušenie základného princípu záväzkového práva pacta sunt servanda ako aj porušenie základného princípu exekučného konania, ktorým je princíp ochrany oprávneného a porušenie princípu rovnosti strán v konaní.

2.4. Oprávnený tiež namietal, že notárska zápisnica už bola predmetom skúmania zo strany súdu pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi. Súd prvej inštancie exekučný titul uznal za súladný, a preto bolo poverenie súdnej exekútorke na vykonanie exekúcie vydané.

2.5. V závere odvolania oprávnený doplnil, že vo vykonávacom konaní sa prejavuje jeden z nevyhnutných pojmových znakov práva - jeho vynútiteľosť. Výkon vykonateľného rozhodnutia sa musí považovať za integrálnu časť „súdnej ochrany“ v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže uznesením bolo exekučné konanie proti povinnému zastavené v celom rozsahu, súd prvej inštancie takýmto konaním priznal povinnému úplnú exekučnú imunitu.

2.6. Oprávnený uviedol, že nie je daný dôvod na zastavenie exekučného konania podľa § 57 ods. 1 písm. a) Ex. poriadku, preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Písomné vyjadrenia k odvolaniu oprávneného podané neboli.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne v celom jeho rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležité verejný záujem.

5. Podľa § 41 ods. 2 písm. c) Ex. por., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a

povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

6. Podľa § 41 ods. 3 Ex. por., ak záväzok v notárskej zápisnici podľa odseku 2 písm. c) vznikol z právneho úkonu, predmetom ktorého bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, môže sa exekúcia týkať iba sumy predstavujúcej poskytnuté peňažné prostriedky a úrokov z omeškania. Inak sa záväzok v notárskej zápisnici nemôže týkať zmluvných pokút.

7. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

8. Podľa § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Napadnutým uznesením č.k. 1Er/1550/2008-70 zo dňa 06.09.2022 súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g) Ex. poriadku z dôvodu, že exekučné konanie je postihnuté takou vadou, ktorá bráni prípustnosti exekúcie, a preto je exekúciu potrebné zastaviť.

11. V predmetnej veci súd prvej inštancie správne ustálil, že dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Ex. poriadku je absencia exekučného titulu, lebo hmotnoprávny úkon - uznanie dlhu, ktorý je aj obsahom notárskej zápisnice, je neplatný právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi.

12. Predpokladom na vedenie exekúcie voči dlžníkovi je exekučný titul. Môže ísť o rozhodnutie súdu v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku alebo rozhodnutie iných orgánov alebo inú verejnú listinu podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Exekučným titulom je iba také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné, a ktoré ukladá určitú povinnosť. Vykonateľnosť notárskej zápisnice je daná uplynutím času na dobrovoľné splnenie povinnosti na plnenie obsiahnutej v tejto zápisnici, prípadne dňom, po ktorom povinný súhlasil s vykonaním exekúcie. Pri notárskych zápisniciach sa vykonateľnosť skúma rovnako ako pri vykonateľných rozhodnutiach. Exekučný súd preverí materiálnu a formálnu stránku vykonateľnosti. Formálna spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice tak, aby bola v súlade s § 47 Notárskeho poriadku a materiálna je priamo predpísaná Exekučným poriadkom. Notárska zápisnica musí obsahovať právny záväzok, oprávnenú osobu a povinnú osobu, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

13. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou notárskej zápisnice ako neplatného exekučného titulu. Z obsahu spisu je nepochybne preukázané, že vyhlásenie účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlase s vykonateľnosťou podľa § 274 písm. e) O.s.p. a s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku obsiahnuté v notárskej zápisnici pod sp.zn. N 3731/2004, NZ 77615/2004, zo dňa 23.10.2004, spísanej notárkou JUDr. Jarmilou Kováčovou je za povinného vykonané advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, ktorého na tento úkon splnomocnil povinný v Zmluve o úvere č. XXXXXXX, zo dňa 21.01.2004 uzatvorenej medzi oprávneným a povinným. Uvedená zmluva bola uzatvorená na vopred pripravenom formulári, ktorého obsah povinný nemohol ovplyvniť, z čoho je zrejmé, že osobu advokáta si povinný nevybral slobodným výberom na základe vlastného uváženia, ale tento bol vopred určený oprávneným. Táto skutočnosť odôvodňuje aj obavu, že záujmy takto určeného advokáta sú v rozpore so záujmami povinného, teda povinného v zmysle § 22 ods. 2 Obč. zákonníka nemôže zastupovať a jeho každý právny úkon urobený za povinného, teda aj vyhlásenie obsiahnuté v notárskej zápisnici, ktorá je exekučným titulom, je absolútne neplatný, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie preto správne vyhlásil exekúciu vykonávanú na základe neplatného exekučného titulu za neprípustnú a zastavil ju v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Ex. poriadku.

14. Pokiaľ ide o námietku oprávneného, že súd prvej inštancie skúmal exekučný titul už pri rozhodovaní o udelení poverenia, kedy ho uznal za súladný so zákonom, na základe čoho udelil poverenie, odvolací súd dodáva, že udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je procesné rozhodnutie, ktoré by

vylučovalo čiastočné alebo úplné zastavenie exekúcie pre nesúlad exekučného titulu so zákonom. Súd je oprávnený v každom štádiu exekučného konania skúmať z úradnej povinnosti, či tu nie je daný niektorý z dôvodov, pre ktorý by musel exekúciu zastaviť. Pre zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Ex. poriadku preto vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nemôže predstavovať prekážku veci rozsúdenej. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (R 58/1997).

15. Odvolací súd pre doplnenie uvádza, že v zmluve o úvere, ktorá bola uzavretá účastníkmi je upravených aj viaceré neprijateľných podmienok, tvoriacich taký podstatný obsah celej zmluvy o úvere, že nie je možné ich v zmysle § 41 Obč. zákonníka oddeliť od ostatného obsahu a teda celá zmluva o úvere ako právny úkon je neplatná v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Zmluva o úvere, ktorá je podkladom pre spísanie notárskej zápisnice zakladá nekalú podmienku už vo výške úroku z omeškania (viď bod 06. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru), ktorá je tam uvedená vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa, keď sa stal splatný celý dlh, až do dňa jeho uhradenia, čo predstavuje ročný úrok 108 %, pričom dokonca zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čím sa zmluva ex lege považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

16. Pokiaľ oprávnený v odvolaní uviedol, že nie je dôvod na zastavenie exekúcie v predmetnom konaní podľa § 57 ods. 1 písm. a) Ex. poriadku, odvolací súd dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g) Ex. poriadku.

17. Námieta oprávneného, že v danej veci povinný nemá postavenie spotrebiteľa je vzhľadom na posúdenie veci právne bezvýznamná, keďže povinný je v úverovej zmluve označený len rodným číslom a dátumom narodenia a nebolo preukázané, že mu bol úver poskytnutý ako podnikateľovi.

18. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania proti oprávnenému podľa § 256 ods. 2 CSP nepriznal, nakoľko z obsahu spisu mu žiadne trovy konania nevyplývali.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424

CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).